

Čís. 10777.

Není-li k provozování hostinské živnosti třeba průkazu způsobilosti, ježto bylo koncese nabyto před účinností zákona ze dne 15. července 1927, čís. 112 sb. z. a n., nelze exekuci na živnost a koncesi hostinskou podle § 341 ex. ř. zrušiti (§ 39 čís. 2 ex. ř.), i když podnik dlužníka není veden ani se čtyřmi pomocnými silami.

(Rozh. ze dne 9. května 1931, R II 153/31.)

K návrhu dlužníka zrušil soud první stolice exekuci zaba-vením a propachtováním živnosti a koncese hostinské a výčepnické. Rekursní soud zamítl návrh dlužníka na zrušení exekuce. Dů- v o d y: Napadeným usnesením zrušil první soudce exekuci z důvodu § 341 ex. ř., ježto jde o koncesovanou živnost, vyžadující zvláštní způ- sobilost podle zákona ze dne 15. července 1927, čís. 112 sb. z. a n. a povinný ji provozuje sám nebo nejvýše s třemi pomocnými silami. Ře- čeným zákonem byl sice pro živnost hostinskou a výčepnickou zaveden průkaz způsobilosti, avšak tento zákon se na projednávaný případ ne- vztahuje. Podle § 3, první odstavec čís. 1 a) zákona ze dne 15. července 1927, čís. 112 Sb. z. a n. jest od průkazu způsobilosti osvobozen, kdo před účinností tohoto zákona nabyt koncese hostinské a výčepnické. Přípisem okresního úřadu jest zjištěno, že koncese, na jejímž základě povinný provozuje živnost hostinskou a výčepnickou, byla mu udělena již v roce 1913, takže povinný nabyt koncese hostinské a výčepnické před účinností cit. zákona. Povinný jest tedy osvobozen od průkazu způ- sobilosti, může svou živnost hostinskou a výčepnickou dále provozovati bez průkazu způsobilosti, pročez není odůvodněn jeho návrh, by byla exekuce zrušena z důvodu, že živnost provozuje sám nebo nejvýše se třemi pomocnými dělníky (§ 341 ex. ř.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

V napadeném usnesení rekursní soud správně uvedl, že přípisem okresního úřadu jest zjištěno, že koncese, na jejímž základě povinný provozuje živnost hostinskou a výčepnickou, byla mu udělena již v roce 1913, že povinný nabyt koncese hostinské a výčepnické před účinností zákona ze dne 15. července 1927, čís. 112 sb. z. a n., a jest osvobozen od průkazu způsobilosti a může svou živnost hostinskou a výčepnickou dále provozovati bez průkazu způsobilosti. Není proto odůvodněn návrh povinného na zrušení exekuce z důvodu, že živnost provozuje sám nebo nanejvýše se čtyřmi pomocnými dělníky, poněvadž povinný může provo- zovati živnost i nadále bez průkazu způsobilosti. Jak bylo odůvodněno již v rozhodnutí čís. 8351 sb. n. s., došlo by, kdyby byla exekuce podle § 341 ex. ř. zrušena na základě § 39 čís. 2 ex. ř. proto, že jde o živnost, k jejímuž nastoupení jest potřebí průkazu způsobilosti, k nesrovnalosti,

že by po zrušení exekuce mohl povinný provozovati i nadále živnost bez průkazu způsobilosti jsa od něho osvobozen. Poněvadž není k provozování této živnosti povinnému potřebí prokázati způsobilost a poněvadž podle toho jde ve skutečnosti o provozování oné živnosti bez průkazu zvláštní způsobilosti ve smyslu § 3 cit. zák., nelze se v tomto případě podle § 341 ex. ř. domáhati zrušení exekuce, třebaže podnik povinného není veden ani se čtyřmi pomocnými silami.

Čís. 10778.

Účinky úspěšného odporu (§§ 232, 233 ex. ř.) neomezují se jen na věřitele, kteří vznesli odpor, nýbrž úspěšný odpor přichází k dobru všem na rozvrhu účastněným, i těm, kdož nepodali odpor.

Přikázání celé pohledávky z nejvyššího podání za prodanou nemovitost nevadí, že vymáhající věřitel vedl pro tutéž pohledávku exekuci na movitosti a že by snad v této exekuci došel částečného uspokojení. Předpisu § 222 ex. ř. nelze tu použiti.

(Rozh. ze dne 15. května 1931, R I 198/31.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost přikázal soud první stolice spořitelně v L. na její zajištěnou pohledávku 65.000 Kč jen 26.654 Kč, ježto spořitelna v L. vyplatila na zajištěnou pohledávku jen 23.000 Kč, jež vzrostly na přikázaný peníz; Jindřichu W-ovi na zajištěnou pohledávku 20.939 Kč přikázal jen 17.606 Kč, ježto co do zbytku 3.333 Kč došel uspokojení exekucí na movitosti. Rekursní soud nevyhověl rekursu spořitelny v L., rekursu Jindřicha W-a vyhověl a přikázal mu i zbytek 3.333 Kč.

Nejvyšší soud nevyhověl ani dovolacímu rekursu spořitelny v L., ani dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele.

Důvody :

Spořitelna v L. vyplatila, jak sama v přihlášce k rozvrhovému roku uvedla, na pohledávku na prodané nemovitosti ve výši 65.000 Kč zajištěnou jen 23.000 Kč, kterážto částka s úroky a s dalším příslušenstvím vzrostla na 26.654 Kč. Byla tedy její zajištěná pohledávka po právu jen touto částkou a nižší soudy nepochybily, přikázavše spořitelně z nejvyššího podání jen řečenou částku. Případně dovodily již nižší soudy, že poukaz dovolací rekurentky na možnost, že bude nucena na pohledávku na prodané nemovitosti zajištěnou ještě další částky vyplatiti, neopodstatňuje požadavek dovolací rekurentky na přikázání pohledávky v celé zajištěné výši, a dodává se k dotýčným důvodům nižších soudů, ještě tolik, že nejde o pohledávku z poskytnutého úvěru nebo z převzaté záruky (§ 224 ex. ř.) a že přikázání ještě nevyčerpané částky na pohledávku nemá proto, co se týče pohledávky dovolací rekurentky, místa. Jest mylný názor uplatňovaný dovolací rekurentkou, že částky, převy-